

naar man ikke kan — og jeg erkjender, at det vilde blive altfor vidtløftigt for Administrationen, — gjennemføre det med Hensyn til alle consumtionspligtige Varer, kan jeg ikke indse, med hvilken Føle eller rimelig Grund man vil modarbejde, at Vedkommende, som ere i Besiddelse af disse Varer, faae den samme Godtgjørelse som med Hensyn til Toldafgiften, naar Consumtionsafgiften ophører, paa den eneste Maade, den kan faaes, og som de ogsaa have fuldkomneste Berettigelse og Gjæmsel til i den nærværende Lovgivning. Jeg skal ogsaa tillade mig at bemærke, at ligesaa lidt som den provisoriske Lov har truffet nogen Foranstaltning derimod, ligesaa lidt vil den Lov, som vi nu ere i Færd med at vedtage, og som jeg formoder vil træde i Kraft den 1ste Febr. dette Aar, tage mindste Hensyn dertil; den vil kunne ramme et langt større Antal af afgiftspligtige Gjenstande, end naar Consumtionen vedvarer til den 1ste April, nemlig hele den store Klasse af Formalingssafgifter, som nu er den overvejende større Deel af Consumtionen, idet den rammer een enkelt Gjenstand, og det maa altsaa staa alle Ciere af disse Varer frit for, til Forordningen emanerer den 1ste Februar, at kunne udføre dem lige til den sidste Time, uden at der vil blive Spørgsmaal om en saadan Foranstaltning. Men dette er vistnok fuldkomment rigtigt, retfærdigt og overensstemmende med de Handlendes og Alles Interesse og derfor troer jeg, at det er med god Føle, at disse Bestemmelser intet Hensyn har taget dertil. I det oprindelige Regjeringsudkast var heller ikke denne Forholdsregel paatænkt; det var først, da man erfarede de Omstændigheder, som vare en Følge af den provisoriske Lov, da Consumtionen ophørte den 7de October, at man fandt det hensigtsmæssigt at tage en saadan Forholdsregel; men jeg kan ikke andet end gjentagende udtale mig mod, at der fra Administrationens Side er handlet hensigtsmæssigt, og det vil heller ikke være af væsentlig eller betydelig Indflydelse. Man maa, som den ærede sidste Taler bemærkede, ikke lade sig vildlede af det Tal, som blev anført af den høitagtede Finantsminister, nemlig de 86,000 Rbd.; det er høist rimeligt og sandsynligt, at en meget stor Deel

af dette Beløb kan gælde den almindelige Udførsel.

Finantsministeren: Jeg hørte meget vel, at den ærede Vicepræsident fremhævede, at Consumtionen var en Forbrugsafgift; men naar han søiede til, at denne Forbrugsafgift ikke var forfalden eller kunde tilkomme Statskassen, førend Tingen var forbrugt, meente jeg, at dette stod i Modsigelse med en senere Ytring af ham, at Staten ikke kunde tilbagebetale den, og altsaa denne Tilbagebetaling heller ikke kunde være hjemlet i Lovgivningen. Det vil tværtimod sees, naar vore Foredrag foreligge, hvorvidt jeg har været besøiet til de Grindringer, jeg fremsatte. Jeg skal ikke længere opholde Thinget hermed, saa meget mindre som Endringsforslaget endnu ikke foreligger. Vigtigere er den Grindring, at den Sum 86,000 Rbd. skulde være urigtig. Jeg skjønner imidlertid ikke rettere end, at naar der ikke kan påvises nogen særegen tilstrækkelig Grund, hvorfor Tidsrummet fra 1ste September til 6te October 1849 skulde være forskjelligt, hvis der ikke var steet nogen Forandring i Lovgivningen, fra Tidsrummet fra 1ste September til 6te October 1850, er der al Grund til at antage, at Differencen hidrører fra de Udførseler, som bleve fremkaldte i Anledning af den paatænkte Lov, og om hvilke jeg har fra Begyndelsen indbrømt, at det var billigt, at Godtgjørelsen kom dem til gode, som havde Varer, der oprindeligt vare bestemte til Udførsel. Jeg skal tilføie, at de mig meddeelte Bemærkninger fra Grey Spønede udtryffeligen indeholde den store Godtgjørelse, som især hidrørte fra det fra Provindsbyerne udførte Hornqvæg.

Formanden: Den ærede Landsktingsmand for 4de Kreds har Ordet.

Krabbe: Jeg renoncerer paa Ordet.

Formanden: Den ærede 3die Landsktingsmand for 2den Valgkreds har Ordet.

Kirck: Den ærede Viceformand (H. P. Hansen) har for en Deel udtalt, hvad jeg kunde ønske at fremkomme med, men jeg skal dog i Anledning af hvad den høitærede Finantsminister har anført med Hensyn til den Sum af 86,000 Rbd., som det skulde vise sig, at der var godtgjort mere i det Tidsrum fra den